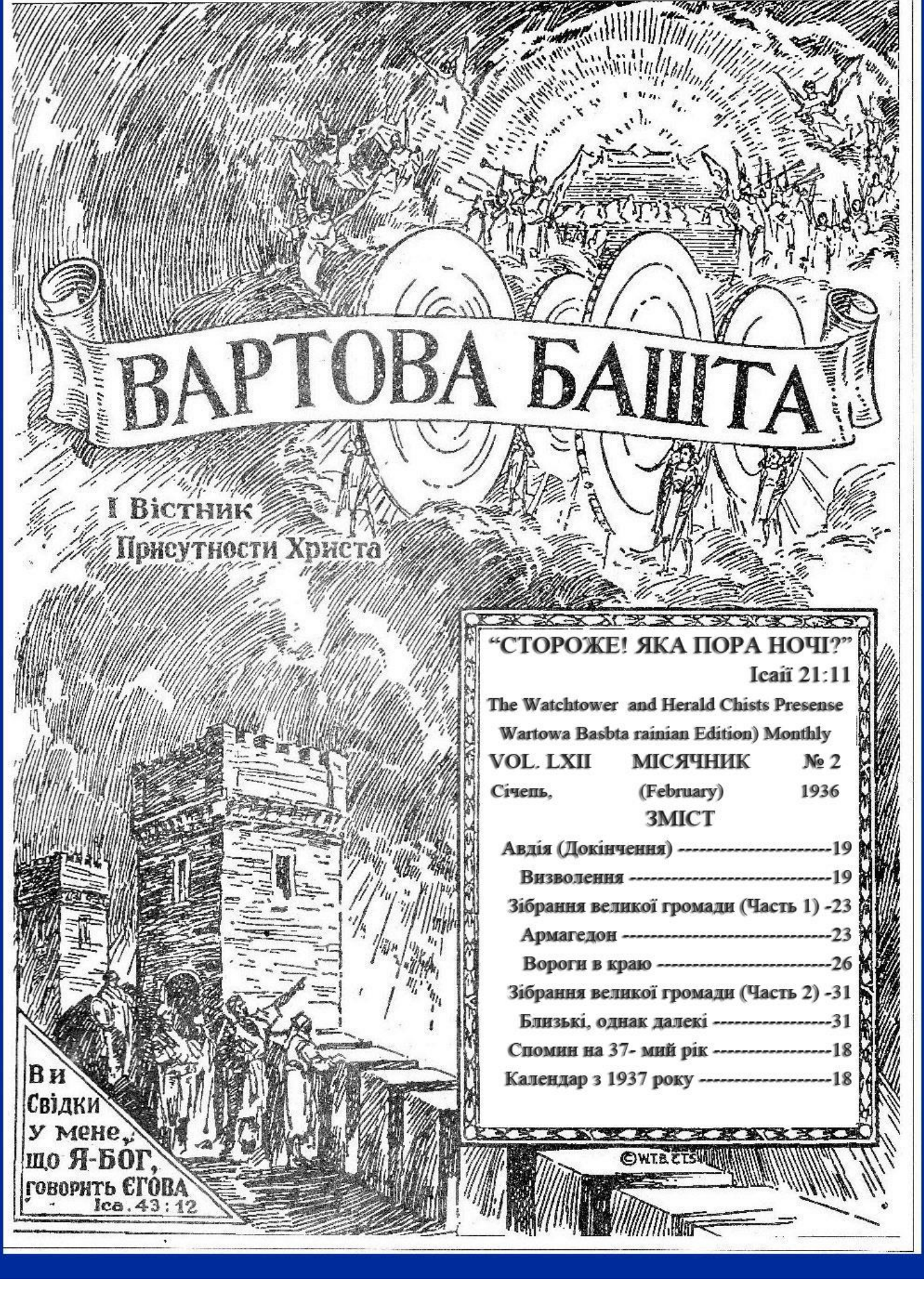

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник
Присутности Христа

“СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?”

Ісаї 21:11

The Watchtower and Herald Christs Presense

Wartowa Basbta rainian Edition) Monthly

VOL. LXII МІСЯЧНИК № 2

Січень, (February) 1936

ЗМІСТ

Авдія (Докінчення)	19
Визволення	19
Зібрання великої громади (Часть 1)	23
Армагедон	23
Вороги в краю	26
Зібрання великої громади (Часть 2)	31
Близькі, однак далекі	31
Спомин на 37- мий рік	18
Календар з 1937 року	18

Ви
Свідки
у мене,
що Я-БОГ,
говорить ЄГОВА
Іса. 43:12

© W.T.B. & T.S.

Published Monthly By
WATCH TOWEK BIBLE & TRACT SOCIETY
117 Adams Street - Brooklyn, N. Y., U. S. A.

OFFICERS
J. F. RUTHERFORD President W. E. VAN AMBERCH Secretary

“Діти твої навчатиме сам Господь, і великий мир і гаразд буде поміж синами твоїми”. — Ісаї 54:13

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО УЧИТЬ

ЩО ЄГОВА є єдиний правдивий Бог, перебуваючий од віків до віків, Сотворитель неба й землі, Датель життя для усіх створінь; що Льюгос був початком Його творива й активним слугою в творенні всіх річей; що той Льюгос тепер Господь Ісус Христос у славі, одягнений у всяку силу на небі й на землі, і тепер є головним виконавчим Чиновником замірів Бога Єгови.

ЩО БОГ створив землю для чоловіка, сотворив совершенного чоловіка для землі і поставив його на ній; що чоловік добровільно переступив Божий закон і був засуджений на смерть; що задля Адамовою гріха всі люди родяться грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і чоловік Ісус перетерпів смерть, щобі набути викупну ціну для всього роду людського; що Бог воскресив Ісуса до Божественної природи й вивисив Його понад усякі творива й понад усі імена і одягнув Його у всяку силу і владу.

ЩО ОРГАНІЗАЦІЯ ЄГОВИ називається Снон, і що Ісус Христос є Головою її і правильним царем світа; що помазані й вірні послідователі Ісуса Христа – се діти Снону, члени Єгової організації і Його свідки, котрих задача й привилей є свідкувати про найвисшість Єгови, голосити про Його замірп взглядом людства, про які навчає Біблія, й нести овочі царства всім, що бажають слухати.

ЩО СВІТ скінчився й Єгова посадив Господа Ісуса Христа на престолі влади, котрий скинув Сатану з неба й зачав установляти Боже царство на землі.

ЩО ПОМІЧ і благословенства для народів землі можуть прийти лише через царство Єгови від владою Христа, котре то царство вже тепер зачалось; що незадовго Господь знищить сатанську організацію і установить справедливість на землі, і що в тім царстві всі, що будуть послужні справедливим законам, будуть привернені і будуть жити віч-но на землі.

СПОМИН

Відповідна дата або час прославлення ім'я Єгови Бога й жертви Ісуса Христа в 1937 році припадає в п'ятницю, 26-го марта, по 6-тій годині вечером. Статті, або артикули “Вартової Башти” під заголовком “Його угоди”, містять подрібні пояснення о Спомені. Отже сі статті або артикули з 1935 року, належить уважно і з молитвою перестудіювати. А тоді в день на 26-го марта, по 6-тій годині вечером, най збереться кожна компанія або збір й святкує Спомин. Роблячи так, уживайте прісний хліб і правдиве червоне вино. Неферментований сік з винограду або родзинків, не відповідає вимогам святого Письма. Наш Господь й апостоли уживали правдиве червоне вино, й ми повинні слідувати їх приміру.

КАЛЕНДАР НА РІК 1937

Новий календар на рік 1937 виражає мілітарну службу, як текстом так й ілюстрацією. Річний текст із'ятий з Авдії 1: “Уставайте, виступімо в похід проти нього”. Малюнок утверджений на сім тексті є дуже гарним, захвачуючим й скріплюючим для кожного ока. Разом з ка-

МІСІЯ ЖУРНАЛА

Сей журнал виходить в тій цілі, щоби помочи людям пізнати Бога Єгови і Його заміри, як про се навчає Біблія. Він містить в собі науку Святого Письма для помочи свідків Єгови. Він уможливає систематичне студіювання Біблії для всіх своїх читачів і старастся о іншу літературу, яко поміч в таких студіях. Він поміщує відповідний матеріал для проповідування через радіо й для інших знарядів публічного навчання з Святого Письма.

Він точно тримається Біблії, яко авторитету своєї науки. Він цілковито вільний й відділений від усіх партій, сект або світських організацій. Він цілковито і безвиїмково стоїть на стороні царства Бога Єгови під правлінням Христа, Його любого Царя. Він не прибирає догматичної міни, а радше заохочує до уважного і критичного розслідування свого змісту в світлі св. Письма. Він не мішається в жадні суперечності, ані його сторінки не отворені для персональних справ.

Річна передплата

Річна передплата в Злучених Державах виносить \$ 1,00, в Канаді й в інших краях \$ 1.50; в Великій Британії, Австралії і в Полудневій Африці 7 ш. Передплату в Злучених Державах треба вислати через поштовий переказ, експрес ордер, або банковий переказ. В Канаді, Англії, Полудневій Африці і Австралії, передплату треба вислати до відділу в тім краю. З інших країв можна вислати передплату до бюро в Брукліні, але лише через міжнародний поштовий переказ.

Заграницні Бюра

British 34 Craven Terrace. London. V, 2. England
Canadian 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario, Canada
Australasian . 7 Beresford Bond. Strathfield, N. S. W., Australia
South African Boston House. Cape Town, South Africa

Просимо в кождім случаю адресувати на ім'я Товариства

(Сей журнал виходить на кількох мовах.)

Для бідних, що не можуть передплатити сей журнал, а щиро бажають його читати, вислаємо даром, если о се попросять. Ми радісно бажаємо помочи таким потребуємим, але після поштової регули, вони мусять прислати письмемну апликацію кожного року.

Увага для передплатників: Посвідку за отриману передплату, чи то нову чи то відновлену, ми не вислаємо, хіба що о се попроситися. Змінення адреси для тих, що повідомлять, робимо в протязі одного місяця. Один місяць перед скінченням передплати ми вислаємо карточку—повідомлення в журналі.

Yearly subscription price. \$1.00: Canada and foreign. \$1.50.

Entered as second-class matter July 9. 1924. at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3. 1879

лендаром є часовий лист президента Товариства, як рівнож є призначені періоди праці на рік 1937; також місячник на котрім є зазначені всі періоди праці, як й інші спеціальні дивізійні кампанії. П'ять сих календарів (в англійській мові) ви можете отримати за \$1.00 коли висилка є на одну адресу, або по-одинокі, один за 25 ц., офіри. Всякі групи й збори є прошені засилати замовлення разом засилаючи належитість також разом.

(Продовження з сторони 32)

Бога і Ісуса Христа. Для них нема ніякого іншого способу до утечі від пагуби в Армагедоні. Як старшина ізраїльська не зважала на миркачі й противники, так тепер правдиві послідователі Ісуса Христа не будуть зважати на всі миркачі, противники, і на тих, що перешкаджають роботі в несенню вістки для великої громади, але противно, будуть пильно виконувати прикази Господні в теперішнім часі.

(Продовження буде)

ВАРТОВА БАШТА

I Вістник Присутности Христа

YOL. LYIII

Лютий, 1937

АВДІЯ

(Продовження з минушого числа "Вартової Башти").

ДАЛЬШЕ відносно останка є написано: "Тоді були наші уста наповнені усміхом, а язик піснею". (*Англійський переклад*) Се була дійсна правда, коли останок побачив, що Сатана був скинутий з неба, і що вони мали роботу до виконання в прославленню й служенню Богу Єгови аж до Армагедону, коли то Сатана і його орди будуть знищені. Господь заговорив до них, кажучи: "Тим то веселіться небеса, і що домуєте в них" (Одкриття 12:12) і останок почув, зрозумів і зрадів. Вони зраділи тому, що вони побачили, що головна їх ціль є оправдати ім'я Єгови, і тепер вони увійшли в радість Господню бачучи, що останок має часть в оправданню ім'я Єгови. Інші люди, коли побачили ласку Господню на останку, котрий служив Єгови, каже псалміста, що вони говорили одні до других про останка так: "Тоді скажуть вони між народами: Господь створив великі діла між ними". (*Англійський переклад*) Многі світові люди бачили, що Божий останок повернув неначе з мертвих по світовій війні і пішли з більшою ревністю й щирістю чим вперед, свідкувати про царство Боже, і сим люди побачили і завважали Божу ласку на них. Вірний останок тепер знаходиться в радості Господній і каже до себе: "Господь зробив великі діла для нас, тому ми радуємось". (*Англійський переклад*) Через якийсь час ті вірні сяли в сльозах; та тепер прийшла зміна, і Писання кажуть: "Хто сіє з сльозами, той збирає з піснями". (Псалма 126:1-5) Се був час, у котрім радість все збільшується для вірного останка від коли вони побачили, що се їх привілей мати часть в оправданню ім'я Єгови. Вони забули за себе, і сі несамолюбні одиниці служать Богу й чинять се тому, що вони люблять Його. Се здається відноситься до часу, про котрий згадує апостол, коли він писав: "Благаємо ж вас браття, ради приходу Господа нашого Ісуса Христа і ради нашого збору до Нього". (2 Солунян 2:1) "Познав Господь своїх, і: Нехай відступить од неправди всяк, хто іменує ім'я Христове". (2 Тимотея 2:19) Се показує, що вірні були широко розкинуті і тепер вони є зібрані до Господа.

29 Відносно сього завважте, що Авдія сказав про "неволю" і що вони "одержать міста полудневі". Се ясно указує на викинення ворога і довірення правління вірним Божим людям на оправдання Єгового ім'я. Тим одиницям, котрих Він знайшов

вірними в часі іспиту і судження храму, Він приписав певні "міста", що очевидно значить якась часть Його організації, великого й святого міста. "Прийшов же первий, кажучи: Пане, мина твоя приробила десять мин. І рече йому: Гаразд, добрий слуго; що у найменшому вірен був єси, то май власть над десятьма городами. І приступив другий, кажучи: Пане, мина твоя зробила п'ять мин. Рече ж і сьому: Ти будь над п'ятьма городами". — Луки 19:16-19

30 Кожний, що знаходиться в Господній організації, хто оціняє сей великий привілей в служенню Єгови розуміє, що "Бог розложив члени кожного по одному з них в тілі, яко ж схотів". (1 Коринтян 12:18) Кожний з таких радується з Його ласки виконувати задачу приписану йому. Між такими нема заздрості або захланності, що мають чисте серце. Вони не возвеличують чоловіка, але всі є в єдності в Христі і через се спільно ділають на славу Єгови. Однак здається, що часом між вірним помазаним останком знаходяться захланні, що бажають отримувати славу від людей, і ставлять себе наперед, і хочуть дістати позицію, яка здається для них бути більше відповідною. Се цілковито є недобрий дух і значить, що вони йдуть напрямом беззаконня, і Господь заявив, що Він вибирає їх із свого царства. (Маттея 13:41) Ангели Господні виконують се по приказу Його, а се ті ангели, що співтоваришать Ісусу Христу в храмі. (Маттея 25:31) Без сумніву ті ангели виконують для людей Божих річі, котрих натуральні очі не можуть бачити, ані їх натуральні уші не можуть чути. Ми маємо запевнення, що "ангел Господень чатує кругом боящихся Його; і визволяє їх". (Псалма 34:7) Се значить, що ті під розпорядженням Ісуса Христа особливо дбають і доглядають вірних слуг Божих на землі.

ВИЗВОЛИТЕЛІ

31 Єгова не любить лукавстві ані смертю лукавих. "Ти бо єси Бог, що не любиш беззаконня; перед тобою нема місця для лукавого". (Псалма 5:4) "Так певно, як Я живу, говорить Господь Бог, не бажаю смерті грішникової". (Езекиїла 33:11) Лукаві люди се ті, що мали нагоду знати й служити Єгови і звернути на іншу дорогу, а се включає духовенство і "лукавого слугу" клясу; і про таких то лукавих є написано: "Коли хто малодушен, не

вподобас душа моя”. – Жидів 10:38

32 Пророцтво Авдія є посвячене виключно щоби виразити Божий спосіб і замір покарати лукавих релігійоністів. Се не тому, що Бог має приємність в таких річах, але що Він мусить дати до відома о своїм замірі оправдати своє ім'я і відкрити своїм сотворінням одну дорогу якою можна отримати вічне життя. Вподобалося Єгови оправдати своє ім'я й Він благословить тих, що є лояльні й вірні Йому і котрі мають часть в оправданні Його ім'я. “Нехай радуються і веселяться ті, що любуються правдою моєю, і най завсіди кажуть: Великий Господь, що любиться спокоєм слуги свого”. – Псальма 35:27

33 Прийшов Божий час указати ласку для Його організації; і тому написано є: “Ти встанеш, змилосердишся над Сионом; час бо вже помилувати їх, прийшов бо визначений час”. (Псальма 102:13) Коли Єгова післав Ісуса Христа до храму чинити суд, то се зазначило початок ласки для Сиона. Він любиться в тих, що осталися правдивими Йому і що бояться Його, як се каже Його пророче слово: “Господеві любі боячіся Його, і хто вповає на милість Його”. (Псальма 147:11) “Бо Господь любиться своїм народом; Він украшає смиренних спасенням”. – Псальма 149:4

34 Люди всіх народностей, що живуть тепер, мусять у своїм часі почути правду і поставити себе по стороні Єгови. (Одкриття 15:4) Повідомлення відносно знищення ворогів є тепер дане останкові наперед, нім прийшла та подія, щоби останок був сильний в надії і міг добре зрозуміти, що переслідування ворогом є дозволено Господом на їх пробу, і що у своїм часі Єгова цілковито визволить їх.

35 Через многі століття римо-католицька гієрархія і її союзне духовенство понижали, страхали, знущалися і гнобили людей, і в той самий час казали людям велику купу брехні, і рівночасно вони вдавали за спасителів людей і їх духових провідників. Через ошукство й підступ духовенство спонукало легковірних людей попірати їх, однак їх визискування людей прийшло до кінця. Духовенство становить часть диявольської організації на землі, і пророцтво Авдія обмежується до релігійоністів диявольської організації так далеко, як се відноситься до виконання Божого гніву проти них. Коли Давид засів на типічнім престолі Божого царства, то він побачив потребу воювати із ворогом, включаючи Едомейв. Коли Більший Давид засів на престолі в 1914 році і був висланий Єговою володіти між Його ворогами, тоді Він виповів війну проти ворогів Божих. Всі докази указують на факт, що вже прийшов день на сповнення пророцтва Авдія. Хотя й духовенство вдає перед людьми за спасителів і визволителів, то дійсні спасителі, о які постарався Єгова появилися, яко ж написано: “І прийдуть вибавителі на Сион гору, щоб осудити гору Езавову, – і настане царство Господнє”. – Авдія 21

36 Судді старинних ізраїльтянів були названі

“визволителями”, а слово “вибавитель” тут також значить “визволителі”. Слова “спасителі” і “вибавителі” значить те саме. “І Ти віддав їх у руки ворогів їх, що гнобили їх. Та коли вони в лиху годину покликали до Тебе, Ти вислухав їх із небес, і по великому змилюванню Твоєму посилав їм визволителів, і вони визволяли їх із рук ворогів їх”. – Несмії 9: 27

37 Коли ізраїльтяни були пригноблені ворогами і ті пригноблені люди кликали до Господа, то Він післав їм визволителя або спасителя: “І зивали тоді сини ізраїлеві до Господа, і Господь возніс їм спасителя і той вирятував їх, – Отоніла Кеназен-ка, сина меншого брата Калєбового. І зійшов на нього дух Господень, і допоміг йому судити Ізраїля. І так виступив він у похід, і подав йому Господь на поталу Хузана Русатанка, царя Мезопотамсько, го, і взяв він гору над Хузаном Русатаїмом”. (Суддів 3:9,10) “І дав Господь ізраїльтянам вибавителя, і визволились вони з-під верховоду сирійців, і жили сини ізраїлеві в своїх наметах, як і перше”. (2 Царів 13:5) Відносячися до Гедєонових воїнів, Єгова сказав до нього: “Трьома сотнями чоловіка, що воду хлєптали, вирятую вас і подам мидіянїїв в руки ваші, усі ж інші люди нехай вертають кожний у домівку свою”. – Суддів 7:7

38 У пророцтві Авдія, над котрим тут застановляємося, пророк називає сих спасителів “визволителями”, бо вони представляють Великого Спасителя, Єгову, і прямо співтоваришать з Ісусом Христом, Спасителем світа, і через котрого Єгова дає спасення тим, що люблять Його і служать Йому. Вираз “вибавитель” в сїм пророцтві відноситься і включає Єгового останка тепер на землі, так певно і цілковито, як се відноситься до людських сотворінь, котрих Єгова уживав до визволення старинних ізраїльтянів.

39 Господь уживає вірних членів свого тіла у роботі й числить все що зроблено їм як собі. Сьогодні по приказу Єгови останок йде і проповідує спасення, о котре Бог постарався і котре є одиноким спасенням для всіх сотворінь. (Ісаї 52:7) Тепер свідки Єгови несуть сю вість визволення людям, щоби в'язні, т. є., люди доброї волі, могли пізнати й знати одну дорогу спасення. (Ісаї 49:9) Вірний і правдивий останок береже справ їх братів і співділає вірно із ними в справах царства. (1 Тимотея 4:16; Якова 5:20) Се – останок, вірні свідки Єгови, що йдуть наперед на шлях і підносять високо прапор Єгови, указуючи людям доброї волі на ту дорогу спасення. (Ісаї 55:4; 62:10) Все се останок виконує під провідництвом і по приказу Ісуса Христа, Спасителя, і тому вони є названі “вибавителями”, про котрі згадує пророк Авдія.

40 Сі “вибавителі” “прийдуть ... на гору Сион”, т. є., до організації Єгови, і про ту організацію написано є: “Єрусалим! Збудований, як город, кріпко замкнутий, куди покоління приходять, покоління Господні, на свідчення Ізраїля, ім'я Господнє прос-

лавляти!” – Псалма 122:3,4

41 Се бере місце в часі коли Єгова відбудує Сион, що зачалось із приходом Господа Ісуса, Великого Судді і Спасителя, до храму. Не кожний, що каже “Господи, Господи”, належить до Сиона, але лише ті, що правильно й вірно чинять волю Божу. Через свого пророка, псалміста, Єгова показує, що всі ті “вибавителі” мусять прийти до певної точки кваліфікації, як се показано в сих словах: “Господи, хто буде пробувати в шатрі Твоїм? Той, хто ходить в чистоті, творить справедливість, і говорить ширу правду, не осуджує язиком своїм, не робить лиха сусідові своему, і не допускає неслави на ближнього свого. В чиїх очах погорда для покиді, а пошана для тих, що бояться Господа; хто присяг з утратою для себе, держить слово, хто не дає гроша на лихву, і не приймає підкупів проти безвинного. Хто так ділає, не захитається по вік”. – Псалма 15

42 Сі вірні одиниці, що стрітять Божественні вимоги бачуть і оціняють присутність Господа в храмі, і вони чують, і слухають пророцтва: “Веселися, Сионова дочко, ... се Цар твій надходить до тебе, справедливий і спасаючий.” (Захарії 9:9) Сей образ пророцтва Авдії про “прихід вибавителів на гору Сион сходиться точно із образом записаним в Одкриттю 144,000 із Ісусом Христом Спасителем на гору Сион. Всі сі Писання відкривають факт, що спасення походить від Єгови через Його назначений канал, котрим є Його урядова родина Сион, і що спасення не приходить від якогось духовенства, такого як гіпокритична римо-католицька гієрархія. Бог Єгова постарався о спасення, і нема іншого ім’я через котре можна б спастися, лише через Ісуса Христа. На сей то визов споглядав пророк коли писав: “Ох, коли б то прийшло спасення Ізраїлеві від Сиона! Коли поверне Господь народ свій з неволі, зрадіє Яков, і звеселиться Ізраїль”. – Псалма 14:7

43 Яка ж робота є приписана тим вибавителям, що прийшли на гору Сион? Пророк відповідає: “Осудити гору Езавову”. Се розуміється значить, що ті з гори Сион, останок, голосять присуди Божі, котрі Він наперед написав і котрі то присуди назначили і осудили на знищення гіпокритичні релігійністи, а головню римо-католицьку гієрархію і її союзників. Се є проголошення пімсти Бога Єгови проти гіпокритів, котру пімсту приказано останкові голосити. Бог велів своєму пророкові написати про сей час: “Да торжествують праведні в славі, радіють на ложах своїх! Славословія Богу в устах їх, і обосторонь гострий меч в руці їх, на одомщення народам і кару племенам; щоб царів їх в кайдани забити, й дуків їх в желізні пута закувати; сповнити над ними суд написаний. Така слава для всіх угодників Його. Хваліте Господа!” – Псалма 149: 5–9

44 Виголошення сих присудів Єгови проти сих гордих людей, гієрархії і її союзників, розбуджує війну тому, що се відкриває ошущство й гіпокризію

лукавої орди. Свідки Єгови є тепер заняті в проголошенню Божественних присудів, проголошуючи Писання, що прийшов Божий час на обрахунок з Його ворогами, і що Він знищить тих, що зневажають Його ім’я. Вони проголошують Писання і повідомляють, що многі з останка будуть на землі і будуть бачити Ісуса Христа, як Він виконає присуди Єгови проти релігійністів і інших, що так злобно зневажали ім’я Єгови. Перед Господом Ісусом Христом є тепер зібрані всі народи. (Маттея 25:31, 32) Се головню відноситься до релігійністів “християнства”, і згаджується із пророцтвом, а іменно: “Рушайте народи, зійдіться на Йосафатову долину; бо там Я засяду судити всі народи звід-усюди! Єгипет стане тоді пустинею, та Едом (Езав) німою пустокою за те, що кривдили синів Юдиних, і неповинну в землі їх кров проливали. А Юда житиме вічно й Єрусалим – від роду в роди. І змию – помщу кров їх, що досі не змив іще, й пробуватиме Господь на Сионі”. – Йоїла 3:12,19–21

45 Через свого пророка Єремію Єгова попирає се заключення відносно упадку Едомейв: “І зробиться Едом страхом; хто попри його буде переходити, здивується і буде посвистувати, споглядаючи на рани його. Ось він, як той лев, виступить від вишин йорданських на ті утверджені місця; їх же Я зневолю швидко вийти з Ідумеї, і, хто вибраний, того над нею поставлю. Хто бо рівня Мені? І хто стане вимагати в Мене відповіді? Та й де той пастир, що встояв би проти Мене? Тим же то слухайте про постанову Господню, і що Він судив учинити Едому, та й що задумав зробити осадникам Теманським: дійсно, найслабші з того стада займуть їх у полон, і попустошать осадні їх. Так, орлом підійметься Він, налетить і розпустить крила понад Босором, і серце невміраків Едомських буде тоді як серце в жінки-породілі”. (Єремії 49:17,19,20,22) Едомеї стягнули велику зневагу на ім’я Єгови, і Господь постарався, що їх кара не мине. Бог очистить і оправдає своє святе ім’я.

45 Се знищення едомейв бере місце в часі, коли Господь відбудовує Сион: “І настане царство Господнє”. “І так царство буде належати до Єгови”. (Роттердам) Сьогодні та зводнича товпа, римо-католицька гієрархія каже, що вона управляє світом яко представитель Господа, але таке твердження є цілковито фальшиве і Господь постарався, що воно буде фальшиве в очах інших первотин, що володіють землею. Римо-католицька гієрархія каже, що вона володіє “наче цариця” без царського дому Єгови, і проти волі Божої. (1 Коринтян 4:8) Торговельні купці й політикери, разом із духовенством або релігійними союзниками, поставили “гидоту спустошення” і кажуть, що вони володіють світом за Божим дозволом; але се ошущство мусить вступитися раз на все, і то в скорім часі. Організація Сатани вскорі прийде до свого кінця і в тім закінченню буде знищена стара “облудниця”. Знищення

“старої облудниці” системи, і буквально усунення або знищення людей, котрі управляють тією гіпокритичною організацією не мусить взяти місце в один і той самий час. Протівно, як се виглядає із Писань, то війна, котра поступає тепер проти духовенства знівечить і зневажить гієрархію і її релігійні союзники, і тоді в битві великого дня Бога Вседержителя Ісус Христос знищить всіх беззаконників. Се не є незмінне твердження або заключення, але се здається згідне із світлом Писань і фактів. Часть останка у війні є співати хвалення Єгови і голосити день Його пімсти, і звідомляти про Його присуди наперед написані. Чинячи се, вони відкривають утечище лжи, поза котрі релігійні ховалися через довгий час; а тоді Господь доконає роботу знищення. Се ясно й виразно показано через інші пророцтва. – Езекиїла, голова дев’ята і десята.

47 Останок тепер мусить звернути увагу на припоручення, яке Господь дав їм, і виконувати те припоручення вірно й лояльно. Єгова дозволяє їм бачити свій замір знищити духовенство і сю організацію Сатани, але се не є так важним для останка знати в яким порядку се знищення возьме місце. Останок мусить цілковито посвятитися Господеві, і будучи послужні, вони не будуть перебігати Господа і розказувати, як Він буде виконувати те, що Він іще не відкрив. Останок мусить голосити вість, що Єгова і Ісус Христос вложили в їх уста сю вість, і вони повинні не лише бути задоволені сим чиненням, але вони повинні радуватися сим привілеєм. Вони мусять нести овочі царства людям; і через проголошення цієї вістки збудити людей доброї волі, Йонадабів, котрі становлять велику громаду, як і давати пересторогу іншим. Ся робота мусить скінчитися перед Армагедоном, бо коли робота знищення зачнеться “Мечем Єгови”, і з множеством сил ангельських в товаристві з Ісусом Христом, з їх знарядом до вбивання, тоді буде запізно для останка голосити сю вість, і запізно для великої громади приймати сю вість, і шукати справедливості і смирності як вже гнів Божий впаде на них.

48 Нехай же люди зрозуміють тепер те одиноке средство спасення, о яке постарався Бог через Ісуса Христа. “Се слуга мій, що Я вибрав; любий мій, що вподобала Його душа Моя; положу духа Мого на Него, й віститиме поганам суд; ... і на ім’я Його вповатимуть погани”. (Маттея 12:18–21; Дії ап. 4:12)

Господь осує з землі ворогів і зробить її відповідним місцем для мешкання. “І царюватиме Господь над усією землею; один тоді буде Господь і одно ім’я Його”. – Захарії 14:9

49 Ніхто з гіпокритів, ані лукавих не зостанеться живим, а ті, що зостануться, і що воскреснуть будуть мусіли слухати єсли схотять жити, і піддатися цілковито правлінню Господа Ісуса, Цареві землі. “Схаменуться і навернуться до Господа всі кінці землі; і перед Тобою поклоняться всі покоління народів. Бо Господнє є царство, і Він царює над народами”. (Псальма 22:27,28) Тоді Ісус Христос, Великий Давид, скаже до Єгови, яко ж написано: “Твоя, Єгово, величність, і сила, й слава, й перемога, й пишнота, й все, що на небі й на землі Твоє; Твоє, Господи, царство, й Ти висший над усе, яко Владика. І багатство й слава від лиця Твого й Ти володієш над усім, і в Твоїй руці сила й могутність, і Твоя власть, зробити кожного великим і дужим”. – 1 Паралипоменон 29:11,12, *Роттердам*

50 Римо-католицька гієрархія і її духовенство, союзники, і всі інші, що зневажають ім’я Єгови, мусять вскорі бути цілковито знищені. Нікому не буде дозволено шкодити в сім святим царстві Божім. Єгова буде виконувати всі свої обітниці у своїм царстві під Ісусом Христом, своїм помазанником, Царем, і Пагонцем, “І позбираю останок отари Мосі з усіх земель, куди повиганяв їх, та заверну їх на їх пасовища, і будуть плодитись й множитись. Ось надходить час, говорить Господь, і збуджу Давидові праведного пагонця, що володітиме, як цар, і мудрим робом ходитиме, й чинитиме суд і справедливість на землі. За днів Його спасеться Юда, й житиме безпеч Ізраїль, і ось ім’я Його, яким Його зватимуть: БОГ– ОПРАВДАННЯ НАШЕ”. – Єремії 23:3,5,6

51 Тоді залунає великий голос по цілій вселенній на славу Всевишнього: “І чув я наче голос народу великого, і наче голос многих вод, і наче голос сильних громів, що казали: Алилуя! Обняв бо царство Господь Бог Вседержитель”. (Одкриття 19:6) Нехай же всі ті на землі, що служать і люблять Єгову, стануть сильно й непохитно за Його ім’я і Його царство. Без ріжниць, що вороги можуть робити, ми знаємо, що день визволення наближився; і тому пісня хвалення, яку Його люди тепер співають в честь і на славу Єгови буде лунаати по віки вічні на славу й честь Всевишнього.

“День бо Господа сил небесних прийде на все горде й високомірне, тай на все, що високо несеться – і все воно понижене буде”. – Ісаї 2:12

ЗІБРАННЯ ВЕЛИКОЇ ГРОМАДИ

(Переклад з англійської “Вартової Башти” з 15-го серпня, 1936)

“І інші вівці маю, що не сієї кошари; і тих Я мушу привести, й голос мій почують, і буде одно стадо, й один пастир”. – Йоана 10:16

ЄГОВА збирає до себе всіх тих, котрим Він дає життя вічне. Він збирає їх до себе через Христа. Він не збирає до себе тих, що противляться Йому, але збирає тих, що шукають Його й пристусовуються до Його вимог. Найперше Він збирає до себе тих, що зробили угоду через жертву і котрі дотримують сю угоду вірно. “Зберіть мені праведних моїх, що над жертвою прийняли завіт мій”. “Хто жертвує хвалу, прославляє Мене, і хто справляє дорогу, тому дам побачити спасення Боже”. – Псалма 50:5,23

2 Єгова не перебігається з Сатаною відносно хто із них дістане більше число (душ). Бог назначив своє право після котрого люди можуть отримати вічне життя, і лише ті, що поступають після Його права, зможуть отримати вічне життя. Господь Ісус по приказу свого Отця свідкував в ім'я свого Отця. “Бо зійшов я з неба, не щоб чинити волю мою, а волю Пославшого мене. Се ж воля Пославшого мене, щоб кожен, хто видить Сина й вірує в Него, мав життя вічне, і я воскрешу його останнього дня”. (Йоана 6:38,40) Він найперше збирає святих до храму, і сі становлять царський дім, інакше названий Ним “мале стадо”. Відтак Він збере інших, і про сих каже: “І інші вівці маю, що не сієї кошари; і тих я мушу привести, й голос мій почують, і буде одно стадо, й один пастир”. (Йоана 10:16) Ся остання згадана кляса становить ті “вівці”, що стануть по правій стороні Ісуса Христа, і є зібрані у відповідне місце під час судження храму Господом Ісусом Христом. – Маттея 25:31–46

3 Хитрий ворог Сатана старається в ріжний спосіб ошукати Божих людей; і між іншими річами той хитрий ворог старається спонукати вірний останок вірувати, що вони будуть збирати велику громаду, і що робота, яку вірний останок тепер виконує, має маленьке значіння або зовсім безвартісна в порівнянні із тією, яка буде виконуватися “по першій фазі Армагедону”. Вони кажуть, що тоді маленьке стадо, останок, буде виконувати далеко більшу роботу і тому вони не повинні тепер так дуже дбати про роботу свідництва. Ціль сього артикулу є, щоби опрокинути стратегічний крок хитрого ворога Сатани і тих, котрих він може ужити, і щоби помочи останкові побачити із святого Писання яка дійсна задача й праця в теперішнім часі.

4 Ісус дав остерогу, що ворог буде старатися, если можливо, звести і вибраних; але вірні вибрані не дадуться звести. Їх безпеченство в сім взгляді лежить в уважнім студіюванні слова Божого і поступати після Його приказів, і если вони се роблять щиро, чесно й вірно, то Господь буде провадити їх правим шляхом і буде охороняти їх. (Приповісті 3: 5,6) “Він веде покірних до правди, і вказує смироному дорогу свою”. (Псалма 25:9) Вірний останок

боїться Господа, і сим вони показують свою мудрість, і їм Єгова обіцяв, що Він покаже їм свій замір.

5 Останок тепер на землі, себто свідки Єгови, не збирають великої громади, але Господь приписує їм роботу коли Він збирає ту громаду. Господь зібрав останок до храму і помазав їх і научив їх, і тоді вислав їх із своєю вісткою, яка тепер має бути проголошена, і ту вість царства вони проголошують під час, коли Господь судить і розділює, і збирає до себе тих, котрих Він признає. “Велика громада” складається із тих, що шукають Господа і знайдуть Його, і служать Йому. Вони чують голос Господень і вірують, і слухають Його. “Всяк бо, хто призове ім'я Господнє, спасеться. Як же призиватимуть Того, в кого не увірували? Як же віруватимуть, про кого не чули, як же чутимуть без проповідуючого? А як же проповідатимуть, коли не будуть послані? Яко ж писано: Що за красні ноги благовістующих впокій, благовістующих про добро!” (Римлян 10: 13–15) Се є привилей, як і задача дана для останка, служити яко вістники слова Божого в тій цілі, щоби ті, що будуть становити велику громаду, почули правду і шукали дороги до Єгової організації, котрої Ісус Христос є Головою, і де вони можуть знайти місце охорони.

АРМАГЕДОН

6 Хтось, що знайшовся в замішанню, питає таке питання: “Чи не буде головна робота відносно великої громади виконана “по першій фазі Армагедону?” Святе Писання не попирає такого заключення, але як раз противно. Інший питає: “Чи не є зазначено у *Вартовій Башті* з 1-го лютого 1936 року, що буде дві фази Армагедону?” Ні! *Вартова Башта* не містить такого твердження, і напевно Писання не попирають сього. Що у *Вартовій Башті* було сказано, то се: Як здається, то буде “дві ріжні часті Армагедону: (1) Те, що доконає знищення гіпокритичних релігійоністів; і (2) те, що спричинить цілковите знищення всієї організації Сатани”. (*Вартова Башта*, сторінка 43, 1936 року) Битва Армагедон, се велика битва великого дня Всемогучого Бога, котрою то битвою буде провадити Польовий Вождь Ісус Христос і Його небесні сили. Написано є в Одкриттю 17:16: “А десять рогів, що ти бачив на звірові, ті зненавидять блудницю, і спустошать її, і обнажать, і тіло її з'їдять, і спалять її в огні”. Се здається відноситься головню до релігійних систем або організацій, котрих Диявол уживає для ошукання людей. (*Світло*, Том 2, сторона 113, англійське видання) Тоді релігійоністи будуть шукати заховатися, щоби їх невізнали. (Гляди Захарії 13:6; *Приготовлення*, сторінка 252) Духовенство або релігійоністи є частю організації Сатани і є пастирями котрі потерплять знищення з руки Гос-

пода. (Єремії 25:35) Ясним є, що організація Сатани складається із трьох первотин, а іменно: Релігійоністів, торговельних купців, і політичних володарів. Дев'ятнадцята голова Одкриття описує Господа Ісуса Христа на Його воєнній коні, котрий провадить непобідимі сили до війни проти ворога. Те твердження у *Вартовій Башті* із лютого, 1936 рік сторона 43, не є догматичне, але як здається можна розумно припускати, що гіпокритичні релігійоністи будуть перші знищені в Армагедоні, а тоді наступить знищення “звіра” і “фальшивого пророка” а тоді самого Сатани. – Одкриття 19:18–21; 20:1–3

7 Всі вороги мусять пізнати зараз перед їх знищенням, що Єгова є Всевишній, і що Він вскорі знищить їх. Коли релігійоністи і релігійні організації будуть знищені, то се буде виглядати для тих, що в організації Сатани, і переживуть се, дуже дивним, тому що їх навчено вірувати, що релігійоністи були й є представителями Господа. Спевністю ми не можемо тепер як раз рішити в якому порядку Господь знищить ворога, і се не є так важне для нас знати. Що є найважливіше для останка в тім згляді, то бути послухними до Божих заповідей і виконувати те, що Він приказав виконувати енергійно й ревно. Певним є, що коли битва великого дня Бога Вседержителя буде відбуватися під провідництвом Ісуса Христа, тоді робота останка проголошення свідоцтва для тих, що становлять велику громаду, буде скінчена. – Езекиїла 9:4–11; Маттея 24:14,21

8 Треба пам'ятати, що релігійні перекінчики через довгий час були передовцями між людьми, що зневажали ім'я Єгови. Диявол головню уживав римо-католицької гієрархії, і взагалі інше духовенство, котрі подали руки гієрархії, щоби стягнути велику зневагу на ім'я Єгови, і як здається, то се розумним, як і на підставі святого Писання заключити, що Господь стягне ганьбу на духовенство і тоді, в битві Армагедон, знищить їх, і в тій самій битві інші елементи організації Сатани, видимі й невидимі, будуть знищені. Отже, що *Вартова Башта* розуміла під словами “дві часті”, то се, що релігії будуть знищені найперше, а опісля наступить знищення інших частей організації Сатани.

9 Що тут є подано, то се для цієї цілі, щоби доказати поза всякий сумнів, що останок мусить тепер бути пильним і дуже активним у виконанні роботи, яку Господь приписав їм виконати, і що та робота мусить скінчитися, о скільки се відноситься до великої громади, перед битвою Армагедон. Тут знову звертаємо увагу, що Єгова встане, як се Він зазначив через свого пророка: “Бо встане Господь так, як на горі Перазимі, розгнівається, як на долині Габаонській, щоб зробити діло своє, діло незвичайне, та й довершить своє діло, своє діло дивовижне”. – Ісаї 28:21

10 Через свого пророка Авдія, над котрим заста-

новлялись в попередніх *Вартових Баштах*, визнає своїх вірних свідків, останка, “уставайте, виступимо в похід проти нього! (Проти зорганізованої релігії, а головню римо-католицької гієрархії і її союзників)”. Сей чин останка, по приказу Єгови, буде виконаний перед битвою великого дня Бога Всемогучого, т. є., в Армагедоні. Пророцтво Ісаї 28:21 відносно великої й останньої битви під керівництвом Ісуса Христа, і котра то битва є Єговава, звертає особливу увагу на місто Габаон. В тій самій голові, і зараз перед сим виразом, що Єгова розгнівається, як на долині габаонській, Господь згадує про “град”, котрим “спустошене буде втечище лжи” (верш 17) і про “зливу з градом”. (Верш 2) Сі слова відносно “граду” звертають увагу головню на те, що взяло місце в Габаоні, щоби можна було побачити, що Габаон і та битва там були пророчі.

11 Коло Габаону відбулось дві битви в різних часах, і сей факт, що історія описує обидві ці битви, показує, що ті події коло Габаону представляли те, що мало статися опісля. Господь воював першу битву коло Габаон, із Йозуєю, яко видимим провідарем Господніх сил. (Гляди Ісуса Навина 10 голова) У другій битві коло Габаону Господь поставив царя Давида, як провідника для армії видимої для людського ока. (2 Самуїла 5:19–25) Що обидві ті битви були прообразом на Армагедон, і що над обидвома треба застановлятися дивлячись на позатип, то про се не може бути сумніву. При першій битві Габаона Господь спустив великий град із неба на ворога, і та злива з граду вбила більше, чим в який інший спосіб, і се показано виразно у святому Писанні. Коли Давид воював филистіїв, ворогів Божих, і загнав їх до Габаону, то там не згадується про град. У битві на горі Перазимі, в якій воював Давид протів филистіїв, ворогів Божих, і котра то битва відбувалась перед Давидовою битвою в Габаоні, Давид висказав отті слова: “Господь порозносив моїх ворогів передо мною, як розтікається вода!” (2 Самуїла 5:20) Пророцтво Ісаї, написане відносно “дивовижного діла” Єгови, згадує про “зливу з градом” і “пагубний вихор; наче розгуркана повідь розбурханих вод”. (Ісаї 28:2) Той самий пророк також каже: “Наче градом, спустошене буде втечище лжи, й води затоплять місце вашого сховку. І ... прийде побиваючий бич”. – Ісаї 28:17,18

12 Те, що сталося в першій битві коло Габаон, представляло царство Бога Єгови замішане в битві Армагедон. Те що сталося в другій битві коло Габаон, під провідництвом царя Давида, також представляло царство Бога Єгови, замішане в Армагедоні. Йозуя, провідник у першій битві коло Габаон, був типом на Ісуса Христа. Його ім'я “Йозуя” значить Ісус. Грецьке слово “Ісус” значить по єврейському “Йозуя”. Ім'я “Йозуя”, або “Ісус” значить “Єгова Спаситель”. Давид, котре то ім'я значить “Олюблений”, був також образом

на возлюбленого сина Бога Єгови, Ісуса Христа. Як Давид був царем натурального Ізраїля, так возлюблений син Божий є царем духового Ізраїля і всіх тих, що отримують вічне життя. В листі до Жидів 4:8 є написано: “Бо коли б Йозуя тих впокоїв, не говорив би про інший день після того”. (А. П. В.) У звичайнім перекладі є сказано: “Бо коли б Ісус тих упокоїв”. Про духового Ізраїля є написано: “І буде слуга мій Давид (Улюблений) царем над ними”. (Езекиїла 37:24) Сей останній текст без сумніву відноситься до Господа Ісуса Христа, Царя, котрий є Головою столичної організації Єго ви. Тоді каже Господень пророк: “Розгніваєсь, як на долині Габаонській”. (Ісаї 28:21) Гнів Божий був виражений проти Його ворогів у обидвох битвах коло Габаону; і тому нема сумніву, що ці Писання відносяться пророчно до вираження Божого гніву “в день Єгови”, котрий вже прийшов і буде виражений в Армагедоні.

13 Кілька місяців перед тим, нім Габаон згаданий в Писаннях звернув на себе увагу, Писання показують, що Єгова зробив з ізраїльтянами під провідництвом Мойсея, зібраних на рівнині Моаб, угоду відносно послушенства й вірності. Та угода представляла угоду вірності о царство, котре Господь Бог зробив з духовими ізраїльтянами. (5 Мойсея 1:3; 29:1) Відносно угоди вірності, Єгова назначив Йозуя як наслідника по Мойсею. Угода вірності зроблена в Моаб представляла угоду вірності о царство Боже, котру то угоду Господь зробив з клясою храму через Більшого Мойсея. (Гляди книжку *Єгова* сторінка 312–315, *англійський переклад*) Се сталося два і пів місяці по угоді зробленій в Моаб, і в часі Пасхи, що Йозуя перепровадив ізраїльтянів через ріку Йордан і зачав підневолювати землю Канаан, котру Бог дав Авраамові. В той час Єгова був “царем в Ізраїлі” (5 Мойсея 33:5); і тепер Єгова зачав своє царювання, посадивши свого любого сина, Ісуса Христа, на престолі і приказав Йому царювати серед ворогів Його, і над землею, котру Єгова дав “потомкам Авраамовим”. – 1 Мойсея 13:14–17; 15:18; Псалма 110:2

14 Канаанці гірко й вперто противились установленню типічного царства Божого в обіцяній землі, так як филистії впирались і старались розкинути типічних людей під царем Давидом. Всі вони були ворогами Божими. З причини того противенства відбулись битви коло Габаона, перший раз під провідництвом Йозуя, і довго опісля під провідництвом Давида. Тепер Єгова посадив свого любого сина на своїм престолі в установленню свого віковичного царства, під час, коли вороги іще знаходяться на землі, так як канаанці були в Палестині; і так тепер вороги є вперті й гірко противляться установленню й побільшенню царства Божого. Битва великого дня Бога Всемогучого тепер приближається, щоби очистити землю від ворогів. Напевно, що та пророка історія відносно обидвох битв коло Га-

баона була написана наперед для особлившої потіхи й надії останка, і тепер здається прийшов час для останка дістати ясніше видиво о значінню тих двох битв коло Габаона, котрі то битви представляли битву великого дня Бога Вседержителя. Для цієї причини ті події, які сталися зараз перед тими битвами, є поучаючими й красними для нас.

15 Ізраїльтяни були зібрані на східній часті ріки Йордану і під розказом Йозуя, котрий говорив до ізраїльтянів по приказу. “І сказав Йозей: Ось по чім знатимете, що серед вас присутен Бог живий і що Він проганятиме з перед вас кананіїв, гетіїв, ферезіїв, аморіїв і евузіїв”. – Ісуса Навина 3:10

16 Наступ Божих вибраних людей проти ворогів, що занимали обіцяну землю, мав вскорі зачатися, та перше Ізраїль мав пізнати важну річ, а се, що Єгова є правдивий і єдиний Бог. Єгова, творячи чуда, перепровадив ізраїльтянів через ріку Йордан розділивши води тієї ріки через стримання їх, або висушення їх так, що ціла сила Ізраїля перейшла по сухій землі й безпечно. Коли ізраїльтяни перейшли на західну сторону, тоді зачалась війна проти ворогів. Чому Єгова зробив се, то показано в сих словах: “Щоб усі народи на землі знали, що рука Господня потужна, щоб ви боялись Господа, Бога вашого, поки вашого віку”. (Ісуса Навина 4:24) Бог там показав, що найважніша річ є оправдання Його ім’я, щоби всі люди могли пізнати, що Він Всемогучий.

17 Нині Єгова, через свого Більшого Йозуя, Ісуса Христа, провадить вірних позатипічних ізраїльтянів, себто, Ізраїля по духу, у “землю” або місце яке Єгова приписав їм, і тепер війна зачалась між ворогами, а головнo релігіоністами, котрі воюють проти останка за спонуканням Диявола. (Одкриття 12:17) Ціль війни теперішньої є, щоби возвеличити ім’я Єгови і повідомити людей, що Єгова є Всевишній. В сей спосіб вороги і ті, що бажають чинити добро є повідомлені й остережені. Нема сумніву, що се одна із причин, чому Бог дозволив Сатані остатися і дальше виконувати свою нічому роботу, яко ж написано: “Щоб ім’я моє проповідано по всій землі”. І се проголошення Єгового ім’я муситься доконати перед тим нім Єгова об’явить свою велику силу в знищенню організації Сатани в Армагедоні. (2 Мойсея 9:16) Се свідоцтво яке доручують свідки Єгови, що спричиняє ворогів воювати проти них, і котра то війна попередить велику битву великого дня Бога Всемогучого. Ім’я Єгови є замішане в тім і Його царство, котре тепер поступає вперед. Його ім’я тепер буде вивисшене й оправдане й Його царство заволодіє над всією землею.

18 Щоби нам дістати ясніше видиво о зібранню великої громади тепер, то тут ми застановимось над тим, що сталося перед першою битвою коло Габаона, себто, що допровадило до тієї битви, і що сталося в тій битві. “Як же почули (що ізраїльтяни

перейшли Йордан безпечно при помочи чуда виконаного Єговою, тоді настала війна в котрій упали міста Єрихон і Гай), про се всі царі, що жили по тім боці Йордані (на західній стороні) по горах і долинах, і всюди вповодж низини великого моря (Середземного моря, побережжя котрого занімали филистії) та й до (гори) ливану: гетей, аморії, канаанії, фerezії, гевії й євузії, то й зібрались вони до купи, щоб єдинодушно воювати Йозуя й Ізраїля”. – Ісуса Навина 9:1,2

19 Почувши про сі великі річи виконані Єговою і як Він уживав своїх людей, вороги негайно зробили змову щоби пійти війною проти Божих людей. Се представляло те, що сталося у приході Більшого Йозуя, Ісуса Христа. Позатипічно се сталося в 1914 році, що Єгова взяв велику власть і зачав царювати, посадивши на престолі свого любого сина Ісуса Христа і Він зачав царювати серед ворогів своїх. (Одкриття 11:17,18; Псалма 110:2;2:6) Тоді настало викинення Сатани і його сил із неба на землю. Тоді Сатана зачав збирати всі свої сили, невидимі, приготівляючись до битви яка мусить настати вскорі. Для цієї причини Сатана збирає всі свої сили у змову до війни проти Ісуса Христа, Більшого Йозуя, і Більшого Давида. – Одкриття 12:10–17; Ісаї 8:9–13

20 Між тими людьми, що занімали обіцяну землю були люди доброї волі, що бажали справедливості, і котрі через се представляли людей доброї волі в теперішнім часі, і котрі через довгий час були під контролею Сатани. В Палестині були і такі люди, що бачили благословенства Єгови на Його вибраних людях; і такі люди мешкали коло гори Габаон: “Та осадники габаонські, як почули, що вчинив Йозуя з Єрихоном та з Гаєм, піднялись на хитрощі: набрали харчі на дорогу і обвішали свої осли драними торбами, та старими подертими й посшиваними бурдюками на вино, і повбувались в старе й полатане обув’є і повдягались у стару подрану одіж, а весь харчовий хліб у них був черствий та порушений. Оттак прийшли вони до Ісуса в табір під Галеал, і промовили до нього й до громадських мужів ізраїльських: З далекої землі прийшли ми, тож зробіте з нами мирову угоду”. – Ісуса Навина 9:3–6

21 Мешканці Габаону зачали дбати за себе, і Писання показують, що вони зробили. Се є перша згадка про Габаон у Писаннях. Те ім’я значить “горб” або “горбовате місто”. Воно знаходилося на високім місці. (І Царів 3:4;2 Паралипоменон 1:13) Габаонці називались також гевіями. Ім’я Гевій значить “селяни”, себто ті, що живуть у селах. Гевії були потомками Ноевого сина Хама, через Канаана, сина Хамового. (1 Мойсея 10:6,15–17) Гевії були під прокляттям Ноя, яке Ной виповів проти Хама за його гріх: “Отверезився ж Нояг од хмелю свого, та й довідався, що вчинив йому підстарший син його, і рече: Ох, щоб же ти долі не мав, Канаане! Рабом що найнищим служитимеш братті. Хвала Господеві! Се Бог мого Сема. А ти, Канаане, рабом у

них будеш”. (1 Мойсея 9:24–26) Се прокляття буквально сповнилося на габаоніях, котрі, будучи гевіями, були канаанцями, і котрі сталися слугами ізраїльтянів, потомків Сема. Габаонії включали мешканців трьох інших міст або посіlostей, а іменню: Кафира, що значить “село (окружено муrom)”; Беерот, що значить “криниці”; і Кириятим, що значить “місто (місце) ліса”; і так їх імена указують на місця мешкання і окружаючі обставини.

22 Отже габаонці добре представляють стан цілого роду людського в сім, що весь рід людський підпав під прокляття задля гріху Адама. Жертва Ісуса Христа є ціною викупу за всіх під прокляттям, і Його кров, і Його ім’я є самотнім средством спасення, і життя. “Христос викупив нас од клятьби закону, ставшись за нас клятьбою, (писано бо: Проклят всяк, хто висить на дереві)”. (Галат 3:13) Габаонії будучи канаанцями, котре то ім’я значить насліддя гріха. – Римлян 5:18

ВОРОГИ В КРАЮ

23 Господь записав багаті приміри в своїй старинній історії, вирозуміння котрих помагає студентові пророцтв краще зрозуміти й оцінити те, що бере місце зараз перед Армагедоном. В краю Канаан осілось сім народів, і одне із них було плем’я гевіїв. Нім ізраїльтяни прибули на ту землю, то Бог повідомив їх о силі того ворога: “Як приведе тебе Господь, Бог твій, у землю, що йдеш зайняти її, так перед тобою виганятиме Господь багаті народи: гетіїв, гиргазіїв і аморіїв, і канааніїв, і перезіїв, і геветіїв, і євузіїв, сім народів лічбою більших і потужніших за тебе”. (5 Мойсея 7:1) Отже ізраїльтяни були повідомлені й знали, коли вони вступають на землю, то вони мали воювати з ворогами. Так і Єгова повідомив своїх людей тепер на землі о злучених силах ворога. Се повідомлення є дане останкові наперед, і тому останок знає о злученій силі ворогів і що він мусить воювати, і тому останок воює й знає причину.

24 Вороги в Канаані зробили заговор проти людей Божих, так і тепер Диявол і його орда, видима і невидима, зробила заговор проти Божих людей. Гевії з Габаону і сусідні села не прилучились до заговору з іншими канаанцями, і тому вони були виїмком. Вони показали страх перед Богом і Його силами, і вони шукали способу знайти ласку в Бога. Чи чин гевіїв був розумний або підступний з початку тут не змінє справи в тім, що вони були ужиті до зроблення великого пророчого образу над котрим тут застановляємося. Що габаонці мали страх перед Божими вибраними людьми, то се певним є, і задля цієї причини вони взяли такі кроки, як се показано в історії: “Піднялись на хитрощі: набрали харчі на дорогу і обвішали свої осли драними торбами та старими подертими й посшиваними бурдюками на вино, і повбувались у старе й полатане обув’є, і повдягались у стару подрану одіж, а весь харчовий хліб у них був черствий та покрушений. От так

прийшли вони до Ісуса в табір під Галеал, і промовили до нього й до громадських мужів ізраїльських: З далекої землі прийшли ми, тож зробіте з нами мирову умову”. – Ісуса Навина 9:4–6

25 Страх габаонців представляв клясу людей, що тепер боїться Бога, що зазначає “почин мудрости”. Слово “хитрощі”, ужите тут, також значить ділати “розсудно і розважно, й мудро.” Габаон шукав способу як би спасти життя людей із рук Єговових виконавців під провідництвом Йозуя. Головна ціль майже усіх людей звертаючихся до Господа є найперше самолюбно шукати життя й безпеченства. Вони ростуть в любові й несамолюбстві вже аж потім, як вони отримують знання о Божім замірі. Життя є дорожче для сотворіння чим всяка інша річ, бо без життя чоловік не може тішитися нічим. Тут можна зробити натиск, що Габаонці шукали способу зробити собі добро. Отже їм треба було ділати розумно й розважно, бо вони не були певні як Йозуй прийме їх, і для цієї причини, як се в тексті зазначено, “піднялись на хитрощі”. Вони сполягали на Йозуя і тому застановлялись уважно як їм поступати. Так і всі люди, що шукають дороги до безпеченства й життя пізнають, що вони мусять цілковито сполягати на Христа Ісуса нашого Господа, тому що Він – єдине ім’я через котре Бог Єгова дає спасення. (Дії ап. 4:12) Отже люди діляють обережно щоби рішити, чи їм представляється правду, щоби вони могли взяти правий шлях. Всі ті, що з першу приходять до Христа, є лише неначе малолітні діти. Та із зростом знання й оцінення Божої доброти, вони ростуть до мужеського стану в Христі Ісусі. Отже нема причини казати про габаонців, що вони брехали й старалися ошукати Йозуя. Вони лише ділали обережно й розумно, і в гармонії із тим, що пізніше Ісус сказав до своїх учеників, “будьте мудрі як вужі, а тихі як голуби”. Вони не старалися шкодити Йозуєві, ані його людям. Вони старалися знайти точно своє власне положення.

26 Всі інші в Канаан зробили заговор воювати, і если можливо, то й знищити ізраїльтянів; а що гевей або габаонці стояли далеко від такого заговору, ів–вічу сього шукали ласки з руки того, що провадив війну проти заговорників, то се вимагало дійсної віри з їх сторони. Так і сьогодні всі части організації Сатани, і ті, що знаходяться під його організацією, з виїмком одних людей, звязали себе заговором воювати, і, если можливо, знищити вибраних і помазаних людей Єгови. Тими виїмковими людьми є “велика громада”.

27 Габаонці в сій пророчій драмі відігравали часть, що представляла велику громаду, і важне застановлення, що наступило опісля з габаонцями, поможе нам побачити що Господь зробить для великої громади.

28 Йозуя і його армія поступали обережно, як повинні. Вони пам’ятали інструкції дані Єговою ізраїльтянам довго перед тим, нім вони прийшли до обі

цяної землі, коли то Єгова сказав до них: “Пильнуй же того, що Я заповідав нині тобі. Се повиганяю перед тобою аморіїв, і канааніїв, і хетіїв, і фerezіїв, і гевіїв, і євузіїв. Остерігайся чинити вмову з осадниками тієї країни, що в їх землю ввиходиш, щоб не зробились вони сіткою проміж вами”. – 2 Мойсея 34:11,12

29 Господь виразно повідомив ізраїльтянів, що вони мусять стрінити злучених і жорстоких ворогів в тім краю, і, отримавши пораду, ізраїльтяни поступали обережно. Коли хтось приступив до них, то вони перше мусіли рішити чи то не був якийсь підступ, щоби злапати їх в сіті; і се пояснює чому Йозуя був уважний. Ізраїльтянів повідомлено, що если вони будуть послухні Господеві, то вони побідять ворогів у битві: “Ні, мусите руйнувати жертівники їх, і будете ламати стовпи їх, і рубати священні дуброви їх”. (2 Мойсея 34:13) Остаточо, коли габаонці приступили до ізраїльтянів, неначе вони були послами, то ізраїльтяни прийняли їх із приналежною увагою: “Громадські ж мужі Ізраїля відказали гевіям: Може ви живете поблизу нас, то й як же нам та чинити з вами умову?” (Ісуса Навина 9:7) Тут є показана мудрість для користі свідків Єгови. Габаонці сказали Йозую, що вони прийшли із далекого краю, і се було на місці для Йозуя упевнитися, що вони були приятелями, а не ворогами. Господні помазанники знають, що вони знаходяться між ворогами, і вони повинні обережно застановлятися над тими, що приходять до них, чи вони є приятелями чи ворогами. Єгова дав приказ своїм помазаним людям, що вони мають цілковито відмовлятися робити яку–будь умову з котрою–будь частью проклятої організації Сатани. Свідки Єгови знають, що у світі є люди, котрі згаджаються із духом Сатани, але вони поступають обережно, щоби не зробити угоди з ким–будь, аж поки вони перше не побачуть, що ті другі щиро шукають дороги Господньої. Питання Йозуя і його людей було як раз в гармонії із наказами Єгови, які Він дав для послідователів Ісуса Христа, Більшого Йозуя: “Яка ж згода в Христа з Велиялом? Або яка часть вірному з невірним? І яка згода церкви Божої з ідолоською? Бо ви церква Бога живого, і яко ж рече Бог: Вселюся в них, і ходитиму; і буду їм Бог, а вони будуть мені люди. Тим же вийдїть із між них, відлучіться, глаголе Господь, і до нечистого не приторкайтесь; і Я прийму вас, і буду вам за Отця, а ви будете мені за синів і дочок, глаголе Господь Вседержитель”. – 2 Коринтян 6:6–18

30 Ті, що приходять до Господніх людей тепер і щиро шукають пізнати правду, і пізнають, що ті, що служать Єгові, є в ласці Господній; і так габаонці бачили, що Йозуя і його армія були в ласці Всемогучого Бога. Задля цієї причини вони були раді піддатися розказам Йозуя. “І відказали вони (габаонці) Йозеєві: Ми хочемо твоїми підданими бути. Йозуя ж каже їм: Хто ви такі, і звідкіля

прийшли?” (Ісуса Навина 9:8) Габаонці зі своєї сторони властиво признали, що Єгова, Бог ізраїльський, є Всевишнім, і що Єгова і Його вибраний вождь, Йозуя, становлять висші власті. Так і люди доброї волі тепер шукають дороги до Божої організації, признають Єгову яко Всевишнього і Ісуса Христа, Більшого Йозуя, за висші власті. Габаонці добровільно піддалися Йозую без битви, кажучи до нього: “Ми раби твої”. Ось так вони показали їх ба- жання служити Богу Йозуї, радше чим погинути, або пробувати воювати з мужами Йозуя. Се була просьба зі сторони габаонців зробити умову при- язні з Йозуєм. На ту просьбу габаонців Йозуя відповів: “Хто ви такі, і звідкіля прийшли?” Як зручно сей напрям габаонців пасує обставинам, на підставі котрих велика громада шукає Божої організації. В першій мірі вони мусять мати добру волю до Бога і до Його царства, і до царя Ісуса Христа, Більшого Йозуя. Йозуя вимагав від них, щоби вони дали себе пізнати і призналися, чи вони стояли по стороні Диявола, або чи вони були на стороні Бога і Христа, і Його людей. “Серцем бо вірується на праведність, устами ж визнається на спасення. Глаголе бо Писання: Всяк, хто вірує в Него, не осоромиться. Бо нема різниці між жидовином і греком; Він бо Господь усіх, багатий для всіх, хто призиває Його. Всяк бо, хто призове ім’я Господнє, спасеться”. – Римлян 10:10–13

31 Ті, що становлять велику громаду мусять вірувати, що Єгова є єдиний правдивий Бог, і що Ісус Христос є Спаситель чоловіка і єдиною дорогою до життя; і маючи таку віру, кождий із них мусить отверто стати по стороні Господа, визнаючи свою віру в Бога і Христа, і свою посвяту чинити волю Божу. Ось така є дорога до спасення, і іншої нема. Спасення не може прийти до чоловіка через земне сотворіння або організацію, або через поклонення якомусь символіві, або образіві, що представляє якесь сотворіння або річ. Тут так границя є виразна, що не може бути ніякого сумніву про се.

32 Габаонці не чекали здалека і приглядались кот- ра сторона побідить у битві, котра відбулась пізніше коло Габаон. В сім вони не вагалися, але заявили себе наперед по котрій стороні вони стояли нім зачалась битва. Так і велика громада не може чекати аж до остаточної битви Армагедон, що була представлена через битву коло Габаон, поки вона не відкриє себе і вибере сторону ясно й недвозначно. Если би габаонці чекали аж до битви, тоді Господь не був би взглянувся на них. Если велика громада буде чекати аж до Армагедону і тоді відкриє себе, тоді вона не отримає жадного взглянення. Коли Йозуї поставив питання, габаонці точно відповіли: “З вельми далекої землі прибули ми, раби твої, в ім’я Господа, Бога твого: Бо чували про Нього і про все, що Він удіяв єгиптям”. (Ісуса Навина 9:9) Слова габаонців, що

вони прийшли із дуже далекої землі, представляють, що велика громада не із світа сього, але що вона виглядає царства. Їх слова до Йозуя, що вони були його слугами, не були лише виразом чемності, але виразом, що вони були охочі чинити те, що їм буде приказано.

33 Проводжаючи їх відповідь до Йозуя, провідник габаонців сказав про Господа Бога, що вони чули про Його діла, “і що Він вчинив царям аморійським, що жили по тім боці Йордані, Сигонові, цареві гезбонському, та Огові, цареві базацькому в Астароті”. (Ісуса Навина 9:1) Інші канаанці чули ту саму річ, але вони були необачними, і, як необачні люди сьогодні, що йдуть за їх провідниками, римо-католицькою гієрархією, вони не шукали ласки з рук Йозуя. Сьогодні гієрархія поневолила більшу часть людей так цілковито, що вони не зважають на слово Господнє, з виїмком людей доброї волі.

34 Габаонці показали й признали, що вони дещо знали про Бога, і вони також показали, що вони діс- тали почин мудрости. Так і річ мається із великою громадою в сей день Єгови. Вони мусять і почують про ім’я Єгови і Його царя, і сю вість правди вони отримують із рук свідків, котрих Господь вислав у світ давати свідоцтво. В сей день Єгова через Ісуса Христа проголошує людям своє ім’я, і уживає людей покликаних із світа для свого ім’я проголошувати Його царя і Його царство. Ті, що чують се й звертають увагу на се, зачинають показувати мудрість виражену псальмістом: “Страх перед Господом – початок мудрости: Добрий розум у всіх, що заповіді сповняють. Хвала Його по віки вічні”. – Псальма 111:10

33 Свідки Єгови були свідомі через довгий час, що є лише один спосіб приблизитися до Бога, а се через Ісуса Христа, і що нема іншого шляху до спасення. Тепер вони бачуть ясніше чим коли, що ті, що творять велику громаду, мусять також почути вість о Єгові й Його царстві і мусять пізнати єдиний шлях до спасення, і мусять стати по стороні Бога через визнання своїми устами й своїм напрямом віру в Бога й Ісуса Христа. Давши останкові таку інформацію, Господь ясно указує на задачу й відвічальність яку Він положив на останкові, а іменно, конечність нести овочі царства для тих, що бажають шукати дороги спасення. Але який би був наслідок если би Диявол спонукав свідків Єгови вірувати і вповати на слова, що “се не є важне тепер шукати великої громади” що “велика робота в користь великої громади має бути виконана по тім, як Армагедон зачнеться?” Наслідок був би дуже шкідливий для останка і також шкідливий для тих, що бажають спасення й належать до великої громади. Се ясно показано в інструкції Єгови даній Його сторожеві, як се Він заповідав через уста своїх пророків. (Езекиїла 3:17–20; 33:3–13) Ті, що кормляться словом Божим і поступають

після Його поучень, не будуть зведені здогадами людей, але будуть пильно виконувати Господні прикази тепер.

36 В сей день Єгови Він показує ясно визов, так що кожний чоловік мусить бути або на стороні Диявола, або на стороні Бога і Його царя. Се також ясно показано через те, що габаонці зробили й сказали: “Тим же то наша старшина й усі осадники нашої землі повеліли нам: Обмисліть себе живністю на дорогу та йдіте назустріч їм, та й промовте до них: Хочемо бути підданими вашими, тож учиніте з нами умову”. – Ісуса Навина 9:11

37 Завважте се, що габаонці не згадують про царя над ними і про їх підданство такому володареві, але вони згадують про “нашу старшину й усі осадники нашої землі”, від найбільшого до найменшого із них. Нема сумніву, що габаонці мали зібрання і вибрали послы, що тепер явилися перед Йозуєм і його військом. І так вони промовили до Йозуя за себе і за всіх їх людей. “Ми раби твої”. Інакше вони сказали, “Ми не є вашими ворогами, щоби заслуговували на смерть з ваших рук, але ми охочі служити вам; отже зробіть з нами угоду і мир, щоб ми могли служити вам”.

33 Без сумніву Ісус мав на увазі сей самий образ, котрий Єгова зробив через габаонців і Йозуєм, коли Він заявив Боже правило відносно тих, що стараються прилучитися до Ісуса Христа і Його організації. Завважте, що Ісус говорив до великої громади коли Він сказав: “Йшло із Ним пребагато народу; й обернувшись рече до них: Коли хто приходить до мене, й не зненавидить батька свого, й матір, і жінку, й діти, й братів, і сестер, та ще й свою душу, не може учеником моїм бути. Або який цар, ідучи на войну, ударити на другого царя, сівши перше не порадиться, чи можливо з десятима тисячами устояти проти того, хто з двадцятьма тисячами йде на него. Коли ж ні, то ще як той далеко, послы піславши, просить примирення. Так оце всякий з вас, хто не відцурається від усього свого достатку, не може моїм учеником бути”. – Луки 14:25,26,31–33

39 Ті, що становлять велику громаду сьогодні не можуть бути без діла й виглядати упадку організації Сатани нім вони будуть слухати Господа. Вони мусять пізнати Єгову і Його царство, і мусять заявити себе по стороні Єгови і Його царя, і мусять пізнати справедливість і смирність яко підстава охорони в Армагедоні. Вони мусять встати в пробах які з конечности мусять прийти на кожного, що отримує Божу ласку. Если велика громада бажає утечи від меча Єгового Виконателя, Більшого Йозуя, то вона мусить ділати скоро й не чекати аж Армагедон зачнеться, і тоді вона зробить своє заявлення. Господь дав осторогу і далше дає осторогу людям доброї волі, що Армагедон приближається, і если вона хоче знайти спасення, то велика громада мусить тепер “втікати на гори” і представити себе як слуга Єгови і Ісуса Христа,

Більшого Йозуя, нім зачнеться Армагедон. Господь виразно остерігає всіх таких не чекати з утесою аж до зими. – Маттея 24:15–20

40 Господь Ісус сказав: “Як побачите, що обгорнуто таборами Єрусалим, тоді знайте, що наближлося спустінне його. Тоді, хто в Юдеї, нехай біжить у гори”. (Луки 21:20,21) Старинний Єрусалим представляв нинішню гіпокритичну релігійну організацію на землі, котра представляє себе за представителя Бога і Ісуса Христа. Бог ужив певні земні чинники до знищення старинного Єрусалиму. Бог дав тепер своєму помазанному останкові, й для тих, що співтоваришать із останком, а іменно Йонадабам, видіння о своїм замірі знищити новочасний, гіпокритичний Єрусалим, то є., релігійний чинник сатанської організації, котра сьогодні сталась тягарем землі. Значіння повисших слів Ісуса є сі: Коли люди доброї волі до Бога розуміють, що знищення приходить на нинішній гіпокритичний Єрусалим, т. є., на релігійний чинник сатанської організації, тоді се є їх задача утікати до Божої організації, бо тоді можна бути певним, що знищення “християнства” наближлося. Бути тепер недбалим або впертим і чекати з покаванням аж до смертної постелі або на більше відповідні часи, і не втікати до Божої організації, то се значить знищення, як се Господь сказав. – 5 Мойсея 20:16,17

41 Тоді провідник гевіїв далше представляв їх просьбу щоби спасти себе, і щоби Йозуя зробив умову забезпечуючи їм охорону, і тому сказав: “Ось який хліб у нас! Узяли ми гарячим іще його з нашої домівки на харчування, як вийшли в дорогу до вас, а тепер він зачерствів і покрутився. А се винові бурдюки: Були вони нові, як ми їх наливали, а тепер подрані. Ось наша одіж і обув'є наше: Повитирались в далекій дорозі”. – Ісуса Навина 9:12,13

42 Хтось може сказати, що габаонці говорили лож і робили неправду. Але так воно не було. Лож – се висказані слова в тій цілі, щоби ошукати й ушкодити ближнього, і коли з висказаних або затриманих слів виходить шкода для інших. Габаонці не шукали пошкодити ізраїльтянам; але габаонці шукали своєї власної безпеки й ділали й говорили осторожно й розсудно. Далше, і се важна річ, що Бог робив прообраз, щоби представити щось більше й важніше на будуче, сповнення котрого то пророчого образу є для поучення останка, і що може вийти також наукою для тих, що становлять велику громаду”.

43 Коли Габаонці спекли свій хліб, то він був свіжий і теплий. Коли вони представили його перед Йозуєм, то він був сухий і поцвिलий, отже пожива яку раби їли. Іншими словами сказати, та зацвила пожива символічно говорила: “Ми що маємо сю поживу, є слугами, бідні й нужденні, й прийшли до тебе щоби дістати поміч в часі потреби”. Се точно пасує до обставин людей доброї волі, котрі шука-

ють Більшого Йозуя, Господа Ісуса Христа. Вино-ві бурдюки, старі й подерті, і їх стара одежа і старе обув'є, також говорили тихою мовою: “Ми є раби-слуги, котрі маємо сі річи”. Причину, яку вони приписували сим небажаним обставинам була ся, що вони прийшли з далекої дороги. Буквально се не була правда, але ся подана причина не шкодила нікому. Символічно се говорить, що вони походили з краю далекого від Божих людей. Те, що вони посідали й представляли перед Йозуєю, представляло покірних людей, котрі бажали кращих річей чим ті, що вони посідали. Габаонці шукали помочи від Йозуя, щоби вони могли дістати ті бажані річи. Так і велика громада шукає помочи з рук Ісуса Христа, щоби їм знайти бажані річи. Критики слова Божого аж надто шукають причини показати себе за високомірних і сим чином отримати похвали від інших людей. Вони навіть критикували слово Боже в тій цілі, щоби звернути увагу на їх важність. Такий напрям не подобається Господеві. Він знає кожного чоловіка серце, т. є., його тайні думки.

44 Габаонці, стояли перед Йозуєю в сім неприємнім вигляді, з нездалою поживою й в подертій одежі, зручно представляють тих, що шукають Господа й котрі самі мають брудні одежі, замурані співтоваришіванням із слугами й представителями Сатани. Вони приходять до Господа із поживою, котру вони отримали з рук номінальних слуг Божих, духовенства, і котра то пожива є застаріла й поцвила і відповідна лише для псів. Вони приходять до Більшого Йозуя, Ісуса Христа, яко єдине средство спасення й помочи, і сим чином вони “облінують їх одежі кровю Агнця”. Вони відкинули стару, поцвилу й зогнилу поживу, і прийняли з рук Господніх відсвіжаючу, життя-даючу і життя-під-тримуючу поживу; і для того написано є: “Вже не будуть голодні”. (Одкриття 7:14–16) Опис о габаонцях якраз пасує до обставин тих, що становлять велику громаду, як про них описують повисші тексти. Ті, що становлять велику громаду є в далекій подорожі від організації Сатани до Сиона, бо вони є далеко відділені одна від другої.

45 Се є вельми потішаючим для останка бачити, як чудово Господь пам'ятав про останка і велику громаду, коли Він робив сей пророчий образ, показуючи останка і задачі положені на них, і велику громаду і який напрям вона мусить узяти, если вона схоче отримати ласку із рук Більшого Йозуя.

46 Ізраїльтяни під Йозуєю бачили перед собою нужденну товпу в лахах, і котра несла поживу невідповідну для людської їди. Габаонці виглядали бути простими людьми, і очевидно за таких уважали їх ізраїльтяни. Вони не питали жадних питань: “І взяли громадські мужі трохи харчі їх (покушати), та не поспитали в Господа ради”. (Ісуса Навина 9:14) Вони переглянули їх одежі і кушали їх поживу, і чинячи се, ізраїльтяни не питали поради

від Господа. Спевністю Єгова був свідомий, що там брало місце і міг був повідомити Йозуя, що се все означувало, але сього не треба було робити, бо Єгова тут робив образ на будуче; і тому ми можемо бути запевнені, що діла виконані різними акторами були точно в гармонії з Його волею. Тому Більшому Йозуєві Єгова припоручив всяку силу й владу відносно великої громади. Велика громада шукає дороги до Сиона, а Господь Ісус, Більший Йозуя, розправляєється із ними. Він висилає з свого храму слуги із поученням як вони мають ділати із тими, що шукають дороги до царства. Сі свідки бачуть замурані одежі людей доброї волі, і вони бачуть нездорову поживу, яку вони отримали з рук духовенства; і останок, отримавши поучення відносно слуг Господніх, стараються показати сим чесним людям дорогу до царства, відкриваючи їм овочі царства, життя-даючий покарм, що виходить від Господа.

47 Сі вірні свідки, котрих Господь поучив і вислав із храму як представителів царства, дають осторогу від Господа володарям і звичайним людям: “Служіть Господеві зо страхом, і радуйтеся з дрозжаннем. Прославляйте Сина, щоб не прогнівився, а вам щоб не погинути на дорозі вашій, бо скоро загориться гнів Його. Блаженні всі, що надіються на Його”. – Псальма 2:11,12

48 Римо-католицька гієрархія і союзне духовенство насміхаються й ругаються із сієї остороги і зневажають свідків вірних, що приносять їм ту осторогу; вони ругаються із свідків Єгови і опрокидають вість яку вони голосять. Через довгий час сі ругателі й зводителі володіли над легкодушними людьми в жорстокий спосіб, і спонукували царів землі відопхнути на бік слово Боже, і слухати огидні науки які голосило духовенство. Та Господь показує, що є люди доброї волі до Бога, і котрі через довгий час були під владою сих гордих володарів, і Він указує, що Його свідки мусять нести правду до тих людей. Він показує останкові їх задачу й привилей розглянути обставини й поживу яку ті люди мають, і тоді розказувати їм як шукати Господа і як знайти дорогу до життя. Се й не покірні й смирні звернуться до Бога і Більшого Йозуя, й будуть вповати на Господа і отримають Його ласку; яко ж написано: “Блаженні є всі, що вповають на Нього”. Про римо-католицьку гієрархію і її союзники Господь каже: “Слухайте ж слова Господнього, ви зневажники, що правите народом сим... прийде побиваючий бич; то й вас погубить”. (Ісаї 28:14–18) Та для тих, що перед приходом Божого гніву будуть шукати смирности й справедливости, Господь дав своє слово, що вони “можуть бути заховані”. Чи не доказує се дальше, що велику громаду треба навчати, і що вона має сильно стати по стороні Єгови і Його царства перед Армагедоном? Божі вибрані будуть ділати після сього, і будуть пильно нести овочі царства їй.

ЗІБРАННЯ ВЕЛИКОЇ ГРОМАДИ

(Переклад з англійської “Вартової Башти” з 1-го вересня, 1936 року)

“Життя, се дар Божий через Господа нашого Ісуса Христа”. – Римлян 6:23

ЧАСТЬ 2

ЄГОВА має лише один спосіб дати життя упавшому родові людському, а се через Ісуса Христа, і ті, що отримають його, мусять вірувати в пролиту кров Ісуса Христа яко викупну ціну. Бог не мириться з своїми ворогами, а головні з тими, що зневажають Його ім'я. Коли ангел явився при колищі дитяти Ісуса, то ся вість була доручена Єговою до людства: “Слава на висотах Богу! А на землі мир між людьми доброї волі”. (Луки 2:14, *Роттердам*) Се ті, що пізнають Єгову і Його закон, і котрі люблять Його закон, що отримають мир. (Псалма 119:165) Чоловік мусить перше мати добру волю до Бога і шукати Господа, нім може отримати мир через Ісуса Христа, котрий є Князем Мира.

2 Йозуя був типом на Ісуса Христа, Князя Мира, і ті, що становлять велику громаду, мусять знайти мир з Богом через Ісуса Христа, і в ніякий інший спосіб. Габаонці представляли їх справу перед Йозуєю і заявили, що вони радо стануться його слугами, і сим вони показали їх добру волю до Бога: “І запевнив їм Йозуя безпеку, і вчинив умову з ними, щоб zostавити їх живими. І поклялись їм громадські мужі присягою”. (Ісуса Навина 9:15) Ті, що становлять велику громаду дістануть життя з ласки Божої, і вони мусять дістати життя через Ісуса Христа, а не в інший спосіб, і вони мусять мати віру в пролиту кров Ісуса Христа і так заявити себе, нім відбудеться велика позатипічна битва коло Габаону; і се є ясно показано через се, що настало в тім пророчім образі.

з Йозуя повірив габаонцям, що вони говорили правду. Чинячи се, Йозуя не переступив приказів даних Єговою як се зазначено в 2 Мойсея 34:11,12, щоби він не робив угоди із народами Канаану. Ся інструкція дана Єговою в Писаннях повисше наведених муситься пояснити згідно із тим, що Бог сказав Мойсейові відносно тих, що добровільно ставали слугами його. Своїм напрямом ділання габаонці зірвали зносини із іншими народами, себто, із народами, що були заприсяглими ворогами Божими. Габаонці тепер шукали мира й безпеки із рук Йозуя, і вже не числилися більше за ворогів Божих. Отже вони були виїмком до сього права, як се зазначено в 2 Мойсея 34:1,12. До Мойсея і до тих, що пішли до війни із ним, Єгова сказав: “Як наближуєшся до міста, щоб воювати його, то предложи йому мир, і як приймуть вони мир та й відчинять тобі, то весь люд його, що там буде, стане твоїм підданим і служитиме тобі. Так будеш робити з усіма містами, що дуже далеко від тебе, що не належать до міст сих тутешніх народів”. – 5 Мойсея 20:10,11,15

4 Габаонці були чужинцями від угоди обітничі.

Се була правда дотично всіх поган. Однак відносно тих, що приходять до Господа, є написано: “Тим же споминайте, що ви (були) колись погани в тілі, звані необрізані від рукомого обрізання у плоті, рукотвореного; що були ви того часу без Христа, відчужені від громади ізраїлевої і чужі завітові обітчування, не маючи надії і безбожні в світі. Тепер же ви в Христі Ісусі ви, що були колись далеко, стали близькі кров'ю Христовою. Він бо мир наш, що зробив з обох одно, і розвалив середню перегородню стіну”. – Ефесян 2:11–14

5 Если ся правда відноситься до тих, що прийшли до Христа і були прийняті Ним у церкву Його, то се також правда відносно тих, що становлять велику громаду, котра колись була далеко. І се здається включає в собі права відносно тих міст, “що дуже далеко”. (5 Мойсея 20:15) Габаонці представляли “велику громаду” коли вони прийшли до Йозуя, шукаючи миру і безпеки. Так тепер велика громада прийшла до Більшого Йозуя, Ісуса Христа, шукаючи миру і безпеченства і життя. Йозуя зробив угоду з ними упустити їх живими. Так Більший Йозуя, представитель Єгови, зробить угоду з великою громадою, що вона буде жити. Та чи Бог буде вважати на сю угоду, і если так, то на яких обставинах? Єгова виразив сі обставини устами свого пророка, коли Він каже: “Шукайте справедливості, шукайте смирності; може хоч ви уцілієте в день гніву Господнього”, коли він буде виражений в Армагедоні. (Софонії 2:2,3) Отже виходить, що велика громада шукає Більшого Йозуя і отримає мир, і мусить далі шукати справедливості і смирності, і чинити се перед битвою великого дня Бога Вседержителя. Ось на таких обставинах Господь поважає угоду з ними.

БЛИЗЬКІ, ОДНАК ДАЛЕКІ

6 Вскорі правда відкрилась, що габаонці не прибули там із далекого краю. Їх місце перебування було в недалекій місцевості. Але, маючи на увазі, що тут Господь робив пророчий образ, то ми можемо зараз побачити, як сей образ представляв велику громаду, що колись була далеко відлучена від Господа і що вона отримала ласку від Бога, як колись ізраїльтяни. Далі історія каже: “Як же упустило три дні після того, як зроблено мирову угоду з ними, виявилось тоді, що вони були зблизька, сусіди їх”. – Ісуса Навина 9:16

7 Армія Йозуя подорожувала дуже помало, а однак се було лишень три дні ходу до міста Габаон. “Бо коли рушили ізраїльтяни в дорогу, то прийшли на третій день до їх міста, а міста ті були: Габаон, Беерот і Кириятарим”. (Ісуса Навина 9:17)

Ізраїльтяни по духу, нинішній вірний останок, через якийсь час проповідували людям про Бога і Його царство, і розказували людям, що прийшов день, коли ті, що посвятилися Господеві і Його царству, можуть ніколи не вмирати і жити під тим царем. Сю вість Божі свідки на землі проповідували людям довго перед тим, нім вони пізнали, хто становить велику громаду. Від коли Господь прийшов до храму, то ся вість головно була проголошувана, і останкові не виглядало в той час, що ті, котрим вони проповідували, були ті, що становили велику громаду, або що мільйони живущих на землі будуть охоронені від Армагедону і не помруть. В дійсности се сталося аж в 1935 році, що велика громада була пізнана, коли то останок побачив, що та кляса буде жити на землі. Се лишень недавно, що велика громада зачала організуватися в “міста”, себто, в зібрання. Тепер їх можна бачити по всіх частях землі, що вони бажають пізнати царство і служити справі Господній. Тут буде корисним застановитися над містами габаонців із символічної точки, пристосовуючи їх до великої громади, в сім: “Гевії” значить “маючі місце до мешкання”, а габаонці були гевіями; “Кафира” значить “село (окружене муром для охорони)”; і “Беерот” значить “криниці”, котрі достарчають життя—підтримуючої води; “Кириятарим” значить “місто лісів”, дерева котрих представляли живучі сотворіння. Нагода отримати охорону, скріплення життя приходить для великої громади з ласки Божої через Ісуса Христа, тому що велика громада добровільно старається стати слугами Господніми. Ті, що візьмуть такий напрям будуть мати місце де жити. Вони є неначе місто охоронене мурами, котре приймає тих, що шукають прибіжища і їм достарчається життя—даючи воду. Вони немов дерева лісові, що мають життя і розвиваються.

8 Старшина ізраїльська дала їх урочисте слово, і присягла, що вона не погубить габаонців, і тому між ними повстало змагання; як про се свідчить історія: “І не заподіяли їм ізраїльтяне ніякого зла, бо мужі громадські клялись їм Господом, Богом ізраїлевим, у присязі. І нарікала вся громада на мужів громадських”. (Ісуса Навина 9:18) Нема сумніву, що габаонці, або гевії були назначені на смерть, тому що Єгова дав приказ Мойсейові знищити їх: “Ійтиме бо ангел мій поперед тебе і приведе до аморіїв і гетіїв, і фересіїв, і канааніїв, і гевіїв, і євусіїв; і повикорінюю їх. Не битимеш поклони Богам їх і не служитимеш їм, і не ходитимеш робом їх, ні; до нащадку руйнуватимеш стовпи їх. І пошлю рога поперед тебе, і повиганяють вони гевіїв, канааніїв, і гетіїв з—перед тебе”. (2 Мойсея 23: 23,24,28) “В містах же сих народів, що дає їх Господь, Бог твій, тобі в насліддя не оставиш нічого живим, що дише”. — 5 Мойсея 20:16

9 Отже габаонці були у великій небезпечності, але спаслися з причини їх взятого напрямку. Миркачі, що противилися діланню старшини ізраїльської мали букву закона по їх стороні, під-час, коли старшина взяла іншу позицію задля ім’я Єгови, яким вона заприсягла полишити живих сих людей, тому що габаонці показали віру в Йозуя і забажали добровільно статися його підданими. Се точно згаджується із словом Божим, що тичиться до цієї справи. Ввесь рід людський є назначений на знищення, і є лише один спосіб в який можна оминати се знищення, а се через віру в Ісуса Христа, Більшого Йозуя. “Щоб кожний віруючий в Него не погиб, а мав життя вічне. Так бо полюбив Бог світ, що Сина свого єдинородного дав, щоб кожен віруючий в Него, не погиб, а мав життя вічне. Хто вірує в Него, не осудиться; хто ж не вірує, уже осуджений; бо не вірував у ім’я єдинородного Сина Божого. Хто вірує в Сина той має вічне життя; а хто не вірує Синові, не бачитиме життя, а гнів Божий пробуває на йому”. — Йоана 3:15,16, 18,36

10 Габаонці сказали до Йозуя: “Ми приходимо до тебе задля ім’я вашого Бога”. (Вірш 9) Ось так вони показали віру в Бога і Йозуя, що є першим кроком, котрий провадить до життя. Йозуя і його співтовариші говорили в ім’я Єгови, і в Його ім’я урочисто заприсягли, і тому вони були зобов’язані схоронити габаонців живими. Так і нині ті, що чують вість царства і котрі приходять до свідків Єгови і кажуть: “Ми віруємо в Господа Ісуса Христа, і Єгову, Предвічного Бога, і ми бажаємо співтоваришити з Божою організацією”, сі беруть перший крок до життя. Ті люди в Ізраїлі, що нарікали проти старшини, здається ясно представляють клясу людей на землі, що признають себе за посвячених Богу, і народжені з духа, а однак котрі не є і ніколи не були в симпатії з вісткою “Мільйони тепер живущих ніколи не помруть”; і вони навіть насміялися із цієї вістки, і коли велику громаду пізнано яко земну клясу, тоді ті самі миркачі стали проти тих одиниць, що тепер будуть мати нагоду жити на землі. Нинішні миркачі не хочять працювати на полю свідцтва яко слуги Господні, щоби нести вість сій земній клясі, щоби показати їм дорогу утечі від пагуби в Армагедоні. І так вони противляться всякій роботі яка тепер виконується, і не хочять мати ніякої часті в ній. Дехто із таких, що роблять перепону праці й не мають ревності на полю служби неначе кажуть: “Чекайте, аж Армагедон упаде на ворога, тоді вийде велика громада, і тоді ми будемо мати велику роботу до виконання”. Обставини і факти показані в тім пророчім образі зробленім з Йозуєю і його військом, показують, що тепер треба старанно нести вість людям доброї волі, щоби вони знали й вірували в Бога й Ісуса Христа й могли добровільно заявити себе слугами.

(Продовження на стороні 18)